

בבית המשפט העליון

רע"פ 6928/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: ליאור כלפון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 13.9.2018 (השופט ע' קוטון) בעפ"ת 27377-04-18

בשם המבקש: עו"ד בוריס שרמן; עו"ד ולרי פלוטקין

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 13.9.2018 (השופט ע' קוטון) בעפ"ת 27377-04-18 במסגרתו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (השופטת ט' תדמור-זמיר) בפל"א 5277-05-17.

רקע עובדתי והליכים קודמים

2. ביום 11.1.2015 נפסל המבקש מלנהוג לתקופה של 8 חודשים במסגרת תת"ע 2995-12-13 ביום בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה (להלן: הפסילה הראשונה). המבקש הפקיד את רשיונו בגין פסילה זו ביום 12.2.2015.

3. ביום 23.6.2015 נפסל המבקש פעם נוספת מלנהוג לתקופה של 8 חודשים (בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית) במסגרת תת"ע 3558-06-14 בבית משפט השלום לתעבורה באילת (להלן: הפסילה השנייה). המבקש לא הפקיד את רשיונו או חליפו,

בניגוד להוראות פקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה) והתקנות שהוצאו מכוחה.

4. ביום 11.5.2017 הוגש כתב אישום נגד המבקש המייחס לו שורת עבירות תעבורה במסגרת שני אישומים כפי שיפורט להלן.

על פי עובדות האישום הראשון, המבקש נהג ברכב ביום 4.2.2017 בסמוך לשעה 07:01, וסירב למסור דגימת אוויר נשוף לפי דרישת השוטר; תוך שהפסילה השנייה תלויה ועומדת; עם רשיון נהיגה שפקע ביום 10.12.2016; וכן ללא פוליסת ביטוח.

על פי עובדות האישום השני, המבקש נהג ברכב ביום 4.5.2017 בסמוך לשעה 09:50, וסירב למסור דגימה של שתן לפי דרישת השוטר; תוך שהפסילה השנייה תלויה ועומדת; עם רשיון נהיגה שפקע ביום 10.12.2016; וכן ללא פוליסת ביטוח.

5. בית משפט השלום זיכה את המבקש מן האישום הראשון, והרשיע את המבקש, על יסוד האישום השני, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; נהיגה בשכרות מכח סירוב, לפי סעיף 62(3) ביחד עם 64(ב), 64(א) ו-39 לפקודה; נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, לפי סעיף 10(א) לפקודה; וכן נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

בפסק דינו בית משפט השלום הבהיר כי למרות שהמבקש הפקיד את רשיונו ביום 12.2.2015 בשל הפסילה הראשונה, הרי שהיה עליו להמציא אישור על אותה הפקדה לבית משפט השלום לתעבורה באילת, וזאת לאחר הפסילה השנייה. משלא עשה זאת, לא התחיל מניין ימי הפסילה השנייה. משכך, המבקש נהג ביום 4.5.2017 ברכב בהיות הפסילה השנייה בתוקף.

6. המבקש ערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בין היתר בטענה כי הפסילה השנייה לא היתה בתוקף במועד הרלוונטי, ומכאן שלא היה מקום להרשיעו בעבירה של נהיגה בפסילה.

7. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור תוך שדן בטענות בהרחבה ובין השאר קבע כי על המערער היה לנקוט בהתאם לפעולות הנדרשות בדין ולהפקיד את רשיון הנהיגה או תחליפו לאחר הפסילה השנייה בבית משפט השלום לתעבורה באילת.

מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

8. בבקשתו חוזר המבקש על טענותיו שפי שנטענו בבית המשפט המחוזי, ובפרט על טענתו לפיה העובדה כי הפקיד את רשיונו במסגרת הליך מוקדם יותר פוטרת אותו מן הצורך להפקיד תצהיר על כך בהליך מאוחר.

את טענתו זו סומך המבקש על פסק הדין בבש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.2014) (להלן: עניין ג'אבר) שם נקבע כי אין חובה להפקיד רשיון מקום בו הרשיון הופקד בידי רשות אחרת במסגרת אותו הליך. לשיטתו, יש להקיש מעניין ג'אבר כך שאין חובה להפקיד רשיון גם מקום בו הרשיון הופקד במסגרת הליך אחר בידי אותה רשות.

דיון והכרעה

9. דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי בית המשפט לא ייעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא אם הבקשה מעלה שאלה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או אם מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים, לרבות חשש מפני עיוות דין.

11. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות.

טענותיו של המבקש נדונו והוכרעו בשתי ערכאות, ולא ראיתי כי נפל פגם בהנמקתו של בית המשפט המחוזי או בית משפט השלום בעניין זה. כמו כן, המקרה הנדון אינו מעלה חשש לעיוות דין משמעותי בנסיבות עניינו של המבקש.

די בכך כדי לדחות את הבקשה.

12. מעבר לדרוש אוסיף כי תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), התשע"א-2011 הבהירו את המצב המשפטי בעניין שלפניי, כך שנוספה תקנה 557(ה) הקובעת כדלקמן:

"המציא בעל הרישיון את הרישיון לרשות לפי חלק זה, וחלה עליו, בשל פסילה אחרת, חובה להמציאו פעם נוספת לרשות לפי חלק זה, ימציא לה אישור על ההמצאה הקודמת, שנתנה לו הרשות שלה המציא את הרישיון, ומירון תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור."

13. בדברי ההסבר לתקנות התעבורה (תיקון מס' 6), התשע"א-2011, כפי שהוגשו לעיון ועדת הכלכלה ביום 27.2.2011, מבהיר מחוקק המשנה את כוונתו כדלקמן:

"מוצע לקבוע כי מקום בו הוטלה על נהג פסילת רישיון, ורישיונו כבר מופקד באותה העת, יפקיד לצורך הפסילה החדשה, אישור ההפקדה הקודמת, זאת על מנת שיהיה מעשה פעיל מצידו של הנהג, של ריצוי הפסילה, וחישוב תקופת הפסילה לא יתחיל לפני מועד הפקדה זו."

14. כאמור בדברי ההסבר, הגיונה ותכליתה של תקנה זו בצידה – חיוב מעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת בדרך של הפקדת רישיון או אישור הפקדה במקרה של הפקדה בהליך קודם.

15. דברים אלו גם מבהירים את ההבדל בין עניין ג'אבר שהוזכר בבקשה לעניין שלפני. בעוד שהמבקש בענין ג'אבר ביצע פעולה אקטיבית של הפקדת הרישיון בהליך שהתנהל בעניינו, הרי שלא כך באשר למבקש שבפניי. הניסיון ללמוד מהפקדת רישיון לרשויות שונות באותו הליך כבעניין ג'אבר להפקדה לאותה הרשות בהליכים שונים כפי שמציע המבקש אין לו על מה לסמוך, ואיננו תואם את תכלית התקנה.

16. סוף דבר, הבקשה נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ט (7.10.2018).

ש ו פ ט